

Izaiáš
Kapitola 16
„Daj radu, učíš rozhodnutie;
premeň na noc svoj tieň
v pravé poludnie,
schovaj ubehlíkov,
nevyjavuj rozplašených!
Nech u teba bývajú
ubehlíci Moabu,
buď im útočiskom
pred ničiteľom!“
Veď zmizol násilník,
prestalo ničenie;
Milostivo bude
postavený trón
a na ňom bude verne sedieť
v stánku Dávidovom sudca,
čo hľadá právo
a domáha sa pravdy.
Počuli sme o pýche Moabu,
pýche veľkej,
a o jeho nadutosti,
hrdosti a prchkosti,
o jeho nezmyselných rečiach.
Preto jajkať bude Moab
k Moabovi,
všetko to bude jajkať.
Za hroznovými koláčmi
Kír-Charošetu
budú vzdychať
celkom zničeni.
Lebo sú zvädnuté
polia Hesebonu,
vinicu Sabamy
rozšliapali páni národov;
jej ratolesti siahajú
až k Jazeru,
zatárali sa na púšť,
jej výhonky sa rozvetvovali,
presahovali more.
Preto plačom Jazerčanov
oplakávam vinicu Sabamy,
zalievam ťa slzami,
Hesebon a Eleále,
veď do tvojho vinobrania
a do tvojej žatvy
vpadávalo ujúkanie.
Zmizla radosť
a plesanie zo záhrad
a vo viniciach nejasajú,

nevýskajú,
víno v lisoch nešliape šliapač,
urobil som koniec ujúkaniam.
Preto moje vnútro zuní
pre Moaba ako citara
a moje útroby pre Kír Cháreš.
Až sa zjaví Moab
a namáhať sa bude
na výšinách
a vojde sa modliť
do svojej svätyne,
nič nezmôže.
Toto je slovo, ktoré Pán
dávno vyriekol nad Moabom.
Teraz však prehovoril Pán:
„V troch rokoch,
ako rokoch žoldniera,
bude znevážená sláva Moabu
so všetkým
veľkým zástupom.
Zvyškov však bude málo,
trocha, nie mnoho.“
Kapitola 26
V ten deň sa bude v júdskej
krajine spievať táto pieseň:
Máme pevné mesto,
spásu položil, múry a hradby.
Otvorte brány
a vstúpi spravodlivý ľud,
ktorý zachová vernosť.
Má myseľ pevnú
zachoval si mu mier,
mier, veď dúfa v teba.
Dúfajte v Pána
na veky večné, lebo Pán,
Boh, je večnou skalou.
Cesta spravodlivého je rovná,
cestu spravodlivého
na rovno upraviš.
Áno, cestu tvojich súdov,
Pane, sme čakali, tvoje meno
a tvoja sláva je túžbou duše.
Svojou dušou dychtím
po tebe v noci, áno,
môj duch ťa vrúčne hľadá
ráno, lebo podľa tvojich
súdov na zemi
učia sa obyvatelia sveta
spravodlivosti.
Dostane zlosyn milosť?

Nenaučí sa pravde,
v zemi spravodlivých hreší
a nevidí velebnosť Pána.
Pane, tvoja ruka je zdvihnutá,
a nevidia; s hanbou uvidia
horlivosť o ľud,
tvojich nepriateľov
strávi oheň.
Pane, daruješ nám pokoj,
veď aj všetky naše diela
si ty urobil!
Pane, Bože náš,
vládli nad nami páni
okrem teba,
len ty si nám umožnil
chváliť tvoje meno.
Zveľadil si národ, Pane,
zveľadil si národ,
seba oslávil,
rozšíril si všetky
hranice krajiny.
Pane, v tiesni ťa hľadali.
Šeptom vylievali prosby,
keď ich karhal.
Ako ťarchavá žena,
keď sa blíži k pôrodu,
zvíja sa a volá v bolestiach,
tak sme boli my,
Pane, pred tebou.
Počali sme, zvíjali sme sa
a akoby sme boli
porodili vietor,
spásu sme nepriviedli krajine
a nezrodili sa
obyvatelia zeme.
Tvoji mŕtvi ožijú!
Vstanú moje mŕtvy!
Vzbudte sa a plesajte,
ktorí bývate v prachu!
Veď tvoja rosa je rosou svetla
a zem porodí tiene.
Chod', ľud môj,
vstúp do svojich izieb
a zapri dvere za sebou,
schovaj sa trocha, nakrátko,
kým neprejde hnev.
Kapitola 28
Beda pyšnej korune
opilcov Efraimu
a zvädnutému kvetu

jeho skvostnej ozdoby,
ktorá je na hlave tučného
údolia zrazených vínom.
Hľa, kohos' mocného
a silného má Pán.
Ako ľadovec, zhubný víchor,
ako príval veľkých,
dravých vôd
zhodí na zem násilím.
Nohami bude
pošliapaná pyšná koruna
opilcov Efraimu.
A so zvädnutým kvetom
jeho skvostnej ozdoby,
ktorá je na hlave
tučného údolia, bude to,
čo s ranou figou
pred obaračkou,
ktorú zhltnie ten, kto ju zazrie,
sotvaže ju má v ruke.
V ten deň bude Pán zástupov
krásnou korunou
a ozdobným vencom
zvyškom svojho ľudu,
duchom práva tomu,
čo zasadá na súde,
a udatnosťou tým,
čo zatlačia boj k bráne.
Lenže aj títo blúdia od vína
a od liehu sa tackajú,
kňaz i prorok blúdia od liehu,
sú pomätení od vína,
tackajú sa od liehu,
blúdia pri videní,
tackajú sa pri rozsudku.
Áno, všetky stoly
sú plné vývratku a výkalov,
takže niet miesta.
Koho to učí múdrosti?
A komu to vysvetľuje náuku?
Odkojeným mliekom?
Odtrhnutým od prs?
Pretože to je
prikázanie za prikázáním,
riadok za riadkom,
trochu sem, trochu tam.
Veru brblavými perami
a cudzím jazykom bude
hovoriť k tomuto ľudu
ten, čo im hovoril:

„Toto je odpočinok,
dajte pokoj mdlému,
toto je zotavenie,“
ale nechceli počuť.
Preto k nim bude
slovo Pánovo
prikázanie za prikázáním,
riadok za riadkom,
trochu sem, trochu tam;
aby išli a klesli nazad
a boli zdrvení,
zaplietli sa a boli chytení.
Preto čujte, posmešníci,
slovo Pánovo,
panovníci tohto ľudu,
čo je v Jeruzaleme.
Pretože ste hovorili:
„So smrťou sme uzavreli
zmluvu a s peklom sme
spravili dohodu,
keď sa privalí bič šľahavý,
nezasiahne nás,
lebo sme si lož urobili
útočistom
a zakrývame sa klamom.“
Preto takto hovorí Pán Boh:
Hľa ja položím na Sione
kameň, kameň vyskúšaný,
uholný, vzácny,
pevne zasadený.
Kto uverí, nezakolíše.
Mierou urobím právo
a váhou spravodlivosť,
útočiste lži však uchytí lejak
a na úkryt vyrútia sa vody.
Vaša zmluva so smrťou
bude zrušená
a vaša dohoda s peklom
neobstojí,
keď sa privalí bič šľahavý,
ten vás rozdrví.
Zachváti vás,
kedykoľvek sa privalí,
bo ráno za ránom sa privalí,
vo dne i v noci.
Bo krátke je lôžko
- nemožno sa vystrieť,
a prikrývka úzka
- nemožno sa prikryť.
Lebo ako na vrchu Parašim

vstane Pán a zaburáca
ako v údolí Gabaon,
aby urobil svoj čin
- jeho čin je zvláštny,
aby uskutočnil svoj skutok
- jeho skutok je divný.
Teraz sa však neposmievaťe,
aby vám nestuhli okovy, lebo
o skaze, a to neodvratnej,
počul som od Pána,
Boha zástupov,
nad celou zemou.
Nachýľte si ucho a počujte
môj hlas, dávajte pozor
a čujte moju reč!
Či každý deň orie oráč
(pod siatie),
otvára a bráni svoju roľu?
A či, keď urovná jej tvár,
nerozhodí kôpor
a nezaseje rascu,
nedáva pšenicu, jačmeň
a ľadník do svojho ostredku?
V správnosti ho vycvičí,
jeho Boh ho vyučí.
Veď nie mláťačkou
sa mláti kôpor
a koleso voza
nekrúti sa po rasci,
lež prútom vytíka sa kôpor
a rasca palicou.
Obilie sa mláti,
no nerozdrvuje ho večne,
neženie kolesá svojho voza
a kopytami ho nerozdrvuje.
I to pochádza od Pána
zástupov, koná zázračne,
zveľaďuje múdrosť.
Kapitola 32
Hľa, podľa pravdy
bude kraľovať kráľ
a kniežatá podľa práva
panovať!
Každý bude
sťa úkryt pred vetrom
a útočiste pred búrkou,
ako potoky vôd v suchote,
ako tóna veľkej skaly
v puste krajine.
Nezalepia sa viac

oči vidiacich
a uši čujných budú načúvať.
Srdce pochabých
bude chápať náuku
a jazyk koktavých
zrazu prehovorí jasno.
Nebudú viac volať blázna
šľachetným, ani podvodníka
nenazvú vznešeným.
Veď blázon
hovori bláznovstvo
a srdce mu zamýšľa zlo:
konať nečestne,
hovoriť bludne proti Pánovi,
sklamať túžbu hladného a
odstrániť nápoj od smädného.
A zbrane podvodníka sú zlé;
ten zamýšľa plány,
aby zničil chudobného
klamnými rečami,
i keď chudák háji pravdu.
Šľachetný však zmýšľa
šľachetne,
zastáva sa vecí šľachetných.
Pre roľu môjho ľudu,
čo trnám a bodľáčím zarastie.
Áno, pre všetky domy
radosti, pre plesajúce mesto.
Veď palác je opustený,
hluk mesta prestal.
Výšina a veža stali sa
navždy jaskyňou,
radosťou divých oslov,
pasienkom stád.
Až bude na nás
vyliaty duch z výsosti,
vtedy bude z púšte sad
a sad bude pokladaný za les.
V púšti sa usadí právo
a v sade sa rozhostí pravda.
Účinkom pravdy bude pokoj
a dielom pravdy mier
a bezpečnosť navždy.
Môj ľud bude bývať
v príbytku pokoja,
v stánkoch bezpečných
a v sídlach bezstarostných.
Načisto padne les
a hlboko sa ponorí mesto.
Šťastní, čo sejete